Mees en Tijn

en het geheim van het kasteel

Ina van der Beek

Dit boek is speciaal geschreven voor de Kinderboekenweek 2020. Twaalf dagen lang is het feest in de boekhandel en is er volop aandacht voor het (christelijke) kinderboek. Het thema dit jaar is 'En toen?'.

Wil je meer weten over de Kinderboekenweek? Bezoek dan onze website *www.christelijkeboeken.nl/kinderboekenweek* of schrijf naar Brancheorganisatie voor het Christelijke Boeken- en Muziekvak, Oranjelaan 29, 3843 AA Harderwijk, info@bcbplein.nl.

AVI E4

© 2020 Den Hertog B.V., Houten
ISBN 978 90 331 3052 6
www.uitgeverijdenhertog.nl

Illustraties: Melanie Broekhoven

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij digitaal, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Logeren bij opa en oma

'We weten niet wat we moeten gaan doen, oma. Hebt u een idee voor ons?'
Mees loopt door de kamer. Hij schopt een bal voor zich uit.
'Niet voetballen in huis, Mees,' zegt oma.
'Buiten regent het, we vervelen ons.' Tijn pakt de bal van de grond voor Mees weer kan schoppen.
'Geef hier die bal!' Mees geeft Tijn een duw en samen rollen ze over de grond.
'Jongens, ophouden!'
Tijn trekt nog vlug aan een been van Mees en dan vallen ze samen op de bank.
'Zullen we een spelletje doen? Monopoly misschien?' stelt oma voor.
'Nee, dat hebben we gisteren ook al gedaan. En Mees speelt vals,' zegt Tijn terwijl hij een kussen op het hoofd van zijn neefje Mees legt.
'En jij kunt niet tegen je verlies!' Nu pakt Mees het kussen en slaat Tijn ermee op zijn hoofd.
'Mees, Tijn, geen ruzie!' Oma zucht er een beetje van. 'Dat vind ik zo naar!'
'Maar we hebben geen ruzie, hè Tijn?' Mees maakt

met twee handen de haren van Tijn door de war. 'We stoeien alleen maar, oma.'
'Ja, ja,' zegt oma. 'Nou, in elk geval moeten we iets bedenken wat jullie kunnen gaan doen.
Eens even kijken…' Oma trekt een diepe denkrimpel in haar voorhoofd.
'Ik heb wel een idee!' roept Tijn.
'Wat dan?' Mees gaat rechtop zitten en kijkt naar Tijn.
'We zouden op ontdekkingstocht in de schuur kunnen gaan,' zegt Tijn. 'Mag dat oma?'
'Op ontdekkingstocht in de schuur? Wat is daar nou aan?' Mees laat zich alweer achterovervallen op de bank. 'Daar is toch niks te vinden.'
'Niet in de kleine schuur, maar in de grote, oude loods, vlak bij het water. Daar ben ik nog nooit in geweest, de deur is altijd op slot.'
'Dat klopt,' knikt oma, 'wij komen daar ook bijna nooit. Er staat alleen maar oude rommel. Eigenlijk zou opa daar eens moeten gaan opruimen.' Oma knikt langzaam met haar hoofd. 'Veel is er niet te zien, denk ik. Maar jullie vaders speelden daar vroeger ook wel eens als het regende. Je zou er verstoppertje kunnen doen.'
'Echt?' Mees veert op en neer op de bank. 'Mag dat wel van opa? Ik ben er ook nog nooit binnen geweest. Het lijkt me heel gaaf!'
'Ja, waarom niet? Zoals ik al zei, er staat vooral oude rommel. Maar als jullie het leuk vinden: ik vind het prima.'
'O, dat vind ik zeker superleuk!' Mees springt op. 'Ga je mee, Tijn?'

‘Ho, ho, even wachten, jongens,’ zegt oma. ‘Jullie moeten een oude broek aantrekken. Het is er vast heel stoffig en vies.’
‘Zitten er geen ratten?’ vraagt Mees met grote ogen, terwijl hij even stil blijft staan.
‘Welnee,’ lacht oma. ‘Maar misschien wel muizen en beslist heel veel spinnen.
Maar daar zijn jullie toch niet bang voor?’
‘Eh… nee, natuurlijk niet!’ zegt Tijn stoer. ‘Kom Mees, we trekken onze spijkerbroeken aan, die zijn gisteren toch al vies geworden.’

‘Ben jij bang voor muizen?’ vraagt Tijn, terwijl hij boven zijn spijkerbroek aantrekt.
‘Neu,’ zegt Mees stoer. ‘Maar eigenlijk weet ik het niet. Ik heb er nog nooit eentje in het echt gezien. Jij dan?’
‘Ik ben niet bang voor muizen, je schrikt er alleen van als er opeens een langsrent,’ zegt Tijn.
‘Laten we Miep en Piep meenemen naar de schuur. Muizen zijn toch bang voor poezen?’ stelt Mees voor.
‘Ja, dat is leuk! Dan is het ook een avontuur voor de poezen. De grote schuur ontdekken en op muizenjacht.’
‘Is dat niet zielig voor de muizen?’ Mees blijft staan met één been in zijn spijkerbroek. ‘Ik wil niet dat Miep en Piep een muis opeten.’
‘Nee joh, die muizen kruipen snel in hun holletje als ze de poezen zien. En dan hebben wij ook geen last van ze.’ Tijn knipoogt naar Mees. ‘Kom op, trek die broek aan, dan gaan we.’

In de oude loods

‘Ik zal de sleutel even opzoeken, dan doe ik de deur voor jullie open.’ Oma heeft haar jas aangetrokken en pakt een paraplu uit de kast.
‘Rennen jullie maar, anders ben je drijfnat voor je daar binnen bent.’
Met grote stappen loopt oma het pad af naar de oude schuur, vlak bij het water.
‘Jammer dat we niet kunnen varen, hè?’ Mees en Tijn zijn vooruit gehold en wachten onder het afdakje op oma.
‘Ja…’ Tijn haalt zijn schouders op. ‘Maar misschien morgen nog, heeft opa gezegd. Dan is het vast wel droog.’
‘Zo jongens.’ Oma zet de paraplu neer en pakt een grote oude sleutel uit haar jaszak. Ze steekt hem in het roestige slot en draait hem om. Knèrp… langzaam gaat de deur open.
‘Nou, ga maar eens binnen kijken.’ Oma draait zich om naar Mees en Tijn.
‘Mees, Tijn, wat hebben jullie daar onder je jas?’ Oma kijkt streng naar de jongens. ‘Wat nemen jullie mee naar binnen?’
Mees trekt zijn rits een beetje open. Er komt een klein

zwart snoetje tevoorschijn.
'De poesjes!' Oma lacht. 'Rare jongens! Waarom nemen jullie Miep en Piep mee? Ik weet niet of ze dat wel leuk vinden, hoor.'
'Ze moeten de muizen wegjagen,' zegt Mees.
Oma schudt haar hoofd. 'Jullie zijn me een paar helden!' zegt ze. 'Maar laat de deur op een kiertje staan, als ze dan weg willen, kunnen ze gaan.'
'Dat willen ze niet, kijk maar.'
Tijn is naar binnen gegaan en zet Piep op de grond. Piep loopt direct verder naar binnen. Miep springt erachteraan.
'Nou, wat denken jullie, kun je hier verstoppertje doen?' Oma is ook de schuur in gelopen. 'Poeh, wat een rommel allemaal!' zegt ze. 'Opa mag echt wel eens gaan opruimen.'
'Leuk juist!' zegt Tijn.
Mees staat bij een oude houten kruiwagen. 'Wat een raar wiel, oma,' zegt hij. 'Er hoort toch een luchtband om te zitten? Maar dit lijkt wel ijzer.'
'Tja, zo zagen de kruiwagens er vroeger uit, Mees.'
'En wat is dit, oma?' Tijn staat bij een grote bak.
Oma schiet in de lach. 'Dat is een teil. Vroeger toen ik klein was, hadden we nog geen douche. Op zaterdagavond mochten de kinderen dan om de beurt in bad, in zo'n teil dus.'
'Hier in de schuur?' vraagt Tijn verbaasd.
'Nee joh, dan zette opa's vader hem binnen en zijn moeder deed er lekker warm water in.'
'O!' Mees en Tijn kijken allebei naar de teil. 'Nu zit er
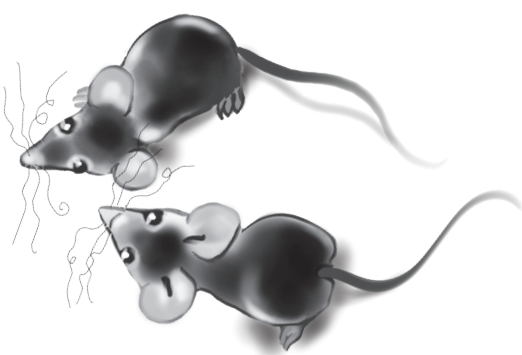
ook iemand in, kijk maar.' Mees wijst naar een dikke spin die langzaam omhoogkruipt.
'Nou jongens, volgens mij valt hier genoeg te ontdekken. En verstoppertje gaat ook wel lukken, denk ik.' Oma loopt naar de deur en klapt haar paraplu weer open. 'Voorzichtig hè? Als jullie het zat zijn, zie ik jullie wel weer komen. Ik laat de sleutel aan de buitenkant in de deur zitten. Als jullie uitgekeken zijn, kun je de deur weer op slot draaien.'
'Ja hoor, goed oma.' Mees heeft zich alweer omgedraaid. 'Kijk dan Tijn!' Mees wijst naar Miep en Piep die over een hoge balk lopen. 'Zouden wij daar ook op kunnen klimmen?'
'Misschien… Kom, we gaan eerst kijken wat er verder allemaal staat. Groot is het hier, hè?'
'We hadden eigenlijk een zaklamp moeten meenemen, het is wel heel donker.'
Tijn loopt langzaam naar achteren, waar het bijna helemaal donker is.
'Eigenlijk vind ik het best een beetje spannend, jij dan?' Mees komt achter Tijn aan.